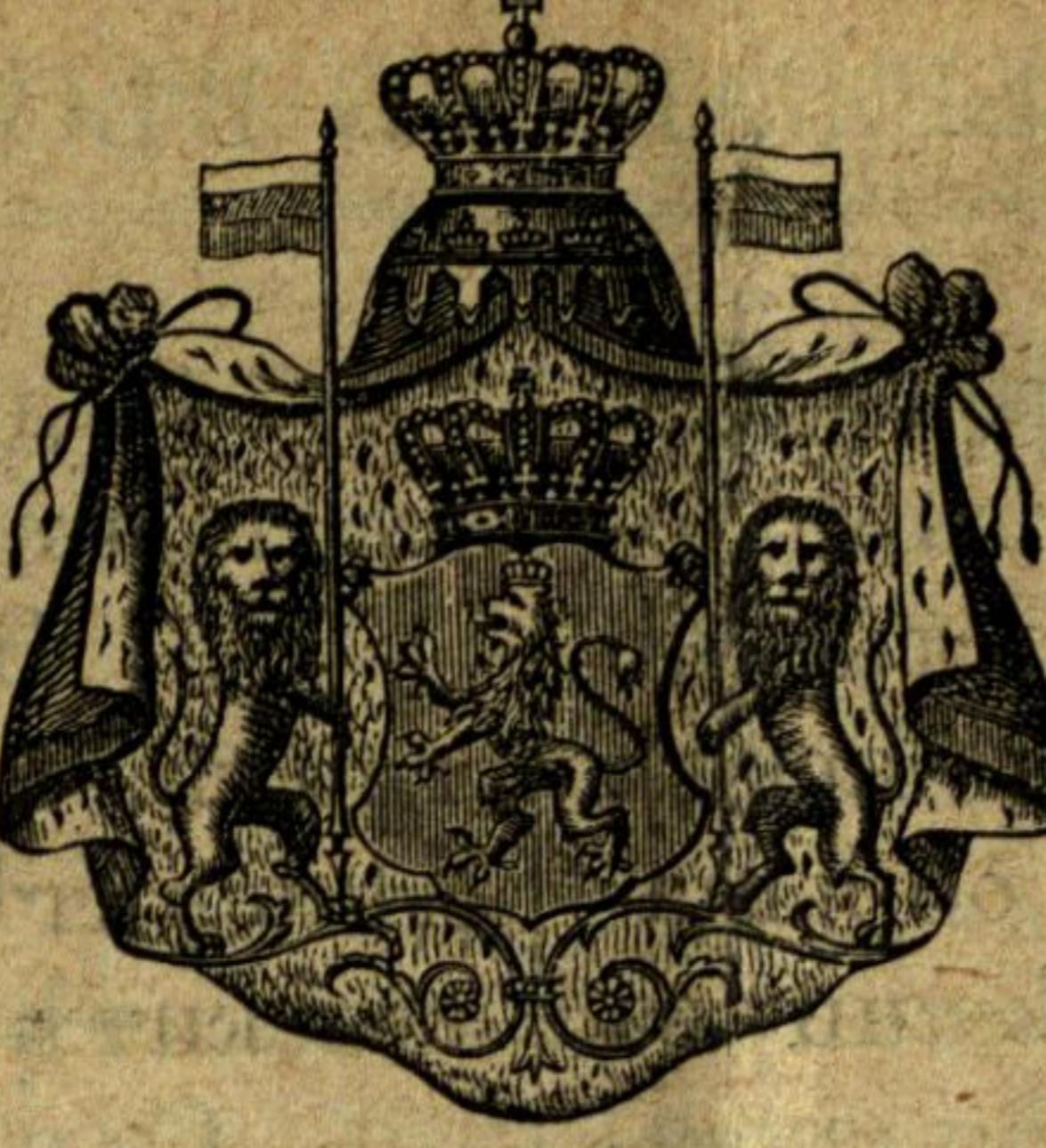

ДЪРЖАВЕН ВѢСТИКЪ.

ДЪРЖАВЕН ВѢСТИКЪ

издаден

за сега 2 пъти въ седмицата, срѣда и сѫбота.

Годишна цѣна на „Държавен ВѢстникъ“
за въ Княжеството е 12 л. за повѣнь съ прибавление на пощенски разноски.

ЗА ВСЯКАКИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 30

Поръчки и писма за „Държавен ВѢстникъ“
се испращатъ до Администрацията въ Министерството на Пресвѣщението

ГОД. III.

СОФИЯ, срѣда 8 априли 1881.

БРОЙ 22.

По Министерството на Финансите

УКАЗЪ

№ 253.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Финансите, представено Намъ съ докладътъ му отъ 23-и мартъ подъ № 18,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. 1. На учредената вече комиссия за подобреие състоянието на земедѣлческото население по господарски тѣ чифликски земи, освѣнъ дѣлноститѣ указани, въ указъ № 158, да се възложатъ и следуващите задачи:

1. Да разглѣда всичките въпроси, които се отнасятъ до черкезките и татарски земи, съгласно съ издадения за тази цѣлъ законъ, утвърденъ отъ наше съ указъ № 737.

2. Да се погрижи за навременното и постоянно настаниване на преселенците, които непрестанно идватъ въ Княжеството.

3. Да изнамъри и опредѣли, кои сѫ правителственни тѣ совати и пасбища, гдѣ сѫ тѣ намѣрватъ и отъ какво пространство се състоятъ.

4. Да разглѣда и достави точни свѣдѣния: кои гори сѫ правителственни, общественни, вакуфски и частни и

5. Въобще да се постарае за изравнението на мѣжното имъ, които сѫ повдигнатъ отъ разните общини за съпредѣлните имъ мери съ правителствените мѣста и черкезките и татарски земи.

Нашътъ Министъръ на Финансите се натоварва съ исполнението на настоящийтъ указъ.

Издаденъ въ Нашата столица въ София на 28 мартъ 1881 година.

Първообразното подписано: По Височайша заповѣдь,
Намѣстникъ на Негово Височество:

Министерски Съветъ.

Подписанъ:

Предсѣдателъ на Министерски Съветъ и привременни
Министъръ на Правосѫдието, Министъръ на Финансите:

Каравеловъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 18.

Господарю.

Едни отъ доста важните, нѣ неустроени, ненаредени и не малко заплетени още дѣла въ Княжеството ни сѫ и черкезките и татарски земи, преселенците, суватльците и лѣсоветъ. Макаръ и да сѫ ставали и ставатъ распореждания, окончателното имъ обаче нареджение не е могло да стане още, по единствената причина на разнообразното положение, въ което сѫ поставени, сами по себе, въпростните дѣла. Като сѫ тѣ, по положението си, толко тѣсно свързани съ жизненниятѣ интереси на народа ни, желател-

но е по-скоро, да се взематъ мѣрки, за тѣхното нареддяне, безъ което нѣма да престанатъ затрудненията, които всѣкидневно посрѣща правителството отъ страна на преселенците и общините съпредѣлни съ земите черкезки и татарски. Не по-малки почти затруднения, се срѣщатъ и съ ходътъ и експлоатацията на лѣсоветъ, които мѣжно, да не кажа, невъзможно е при условията, въ които се тѣ днесъ намиратъ, да се поставятъ и наредятъ така, както го изиска опитната наука за лѣсоводството — нѣщата, които наредени, за първъ пътъ, колко годѣ по-добре, не могатъ да не бѫдятъ отъ голѣма полза за държавните интереси.

Преселенците, по начинътъ и времето на произходението имъ, можатъ се раздѣли на двѣ категории. Едните отъ тѣхъ сѫ ония, които въ по отдавнашните времена за запазване животътъ си отъ несносното и ухрабно угнетение на тогавашните владѣтели, като търсили и намирали прибѣжище въ разните, намъ близосѣдни, свободни държави, повършатъ се днесъ назадъ въ оставеното имъ, свободно вече, бащино огнище, а другите все по сѫщите причини, както и ония, сѫ принудени да напуштатъ родните си мѣста и идатъ у ново освободените си, братия за избавление отъ най-тѣжки мѣки и смърть — условия съ които тѣ немилостиво бидоха подхвърлены следъ послѣдните произшествия. Както първите единакво и вторите, числото на които постоянно се увеличва, безъ разлика сѫ приемани отъ народа и правителството ни по единъ братски начинъ. Особено за послѣдните всячески сме се трудили да имъ се облегчатъ и позагладятъ раните; нѣ то не е могло да бѫде, всякога и за всички, по единъ удовлетворителенъ начинъ, понеже голѣми мѣжнотии и спънки сѫ се срѣщали при настаниването имъ съ мѣста за жилища. Главните мѣжнотии сѫ се състояли въ това, че единствените държавни мѣста, които ние можемъ да имъ посочимъ сѫ били: черкезките и татарски земи, а до нейдѣ и суватльците, когато други празни и незаселени мѣста, ако и да се намиратъ въ достатъчно множество, въ отечеството ни, нѣ тѣ като принадлежатъ на различни общини, то и правителството не е намирало за справедливо да се мѣси и да наруши права и спокойствието на тия послѣдните — общините.

Земите оставени отъ черкезите и татарите, не би могли недостатъчни за удовлетворение нуждите на преселенците, ако да бѣха били още за турското владичество въ правъ смисълъ на словото „Държавни“, за да можаха и сега да се считатъ за таквъзъ. Преселяването обаче на тѣзъ двѣ народности, като не е било съ цѣлъ економическа и политическа, то сѫ се употреблявали и всѣкакви срѣдства за постигането и. Тий за да бѫдятъ като клинъ между населението бѫлгарско, давало имъ се и съответственни на цѣлъта мѣста за жилища. Съ малко исключение почти всичките села сѫ се образовали отъ земите и мерите на различни общини. Гдѣто мѣстото е отговаряло на предначертаната цѣлъ, тамъ е било поставено новото черкезко село, като центръ между нѣколко други, на които отъ всѣкое е зимано по една частъ за новосъставеното. За сѫщата цѣлъ, въ нѣкои страни, гдѣто е имало повече мѣсто, отдѣляваната частъ не се е чувствовала отъ поддържащите общини за толко зловредна; нѣ то не е било на

всъкадът тъй, защото цѣльта имъ не е било интересиѣ на българските общини. Отъ това и глѣдами че въ половината почти села черкезки, зимано е било насилиенно земитѣ на съпредѣленитѣ общини, като се е давало негдѣ и нѣкое незначително възнаграждение, безъ да се обрѣща ни най-малко внимание, че тѣ сѫ били неизбѣжни за препитанието имъ. Подобни общини сѫ правили оплаквания още при турското управление, нѣ тия оплаквания, предъ гонимата цѣль, не могли, разбира се, освѣнъ да бѫдѣтъ оставени безъ послѣдствие. Въ настоящето време обаче онеправданитѣ за тая цѣль общини начнаха да заявяватъ и да си доказватъ съ необорими факти обидитѣ направени тѣмъ и да молятъ да имъ се върнатъ земенитѣ имъ насилиенно земи, неизбѣжни за тѣхния поминъкъ. И дѣйствително имамъ свѣдѣния и доказателства, които подтвърдяватъ това и ако на нѣкои общини не се повърнатъ земитѣ, то и тѣхното тамъ живѣянье е немислимо. Въ това именно се състоятъ мъжнотиитѣ и затрудненията на правителството, като то има за задача да изнамѣри начина за изравнението интереситѣ и на дѣтѣ страни, тъй що безъ ущърбъ за единитѣ да бѫде удовлетворителенъ и за другитѣ.

Това сѫщето може се каже и за тъй нарочанитѣ суватъци, правителствени пасбища, много на които правата за владѣніе и границитѣ се още спорни между правителството и разни общини отъ една страна и тѣзъ посъднитѣ по между си отъ друга страна.

Лѣсоветъ, този изворъ за богатство и факторъ за единъ умѣренъ, здравъ и приятенъ климатъ у народитѣ, гдѣто тѣ сѫ въ добро състояние и изобилностъ, не сѫ намъ непознати и не сѫ избѣгвали строгото ни внимание. Необходимо е за това едно разумно и правилно отглѣдване, запазване, експлоатиране и размножение горитѣ. Нѣ това не се постига тъй лесно, особено у насъ, гдѣто до прѣдъ освобождението ни не се е помислювало и оцѣнявало капиталната имъ важностъ, нѣ сѫ се истрѣблявали по най-непитомъ и непростителенъ начинъ. Както на всѣкадът, тъй и у насъ невъзможно е щото изведнѣжъ и окончателно да се поставятъ и наредятъ горитѣ така както го изискватъ теорията и практиката по лѣсоводството. Нѣ началото трѣбва да се направи, както вече и се е начнало; за това нѣщо необходимо е да се захване съ държавнитѣ лѣсове, които да могатъ послужи като образецъ. Тий щѣтъ бѫдѣтъ основата и подготовката, съ време да се подчинятъ и другитѣ лѣсове общественни или частни на сѫщитетѣ условия. Предварително обаче, неизбѣжно е да се знае колко държавни лѣсове имамъ, какви пространства объематъ и гдѣ сѫ, даже да се знае това и за общественитѣ и частни гори. Нѣ и тука се срѣщатъ спѣнки, и то въ неточното знание правовладѣнietо на много лѣсове, да ли сѫ правителствени, общински, вакуфски или частни, което не малко влияе за нескорошното и точно турянѣе въ испълнение правилната имъ организация.

Важността на тѣзи висящи още въпроси е неоспорна, а отъ изложеното става ясно незавидното имъ положение и нуждата да имъ се даде единажъ за всѣкога едно окончателно и радикално рѣшенie. За постигането на тази цѣль ще е необходимо една специална комиссия, която да изследва всичко на самитѣ мѣста, и понеже по благоволението на Ваше Височество има вече съставена една комиссия, за подобрене състоянието на земедѣлческото население по господарскитѣ и чифликски земи, въ съставътъ на която влизатъ хора свѣдущи по изложенитѣ по-горѣ предмети, на мнѣние съмъ щото, по край другитѣ обязанности на тази комиссия, опредѣлени въ указа отъ Ваше Височество №. 158, да и се възложатъ и слѣдующите задачи:

1) Да разглѣда всичкитѣ въпроси които се относятъ до черкезките и татарски земи, съгласно съ издадения за тази цѣль законъ, утвърденъ отъ В. Вис. съ указъ № 737.

2) Да се погрижи за навременното и постоянно настаниване на преселенитѣ, които непрестанно идватъ въ Княжеството.

3) Да изнамѣри и опредѣли кои сѫ правителствени совати и пасбища, гдѣ сѫ тѣ намѣрватъ и отъ какво пространство се състоятъ.

4) да разглѣда и достави точни свѣдѣния: кои гори сѫ правителствени, обществени, вакуфски и частни и

5) Въобще да се постарае за изравнението на мъжнотиитѣ, които се повдигатъ отъ разнитѣ общини за съпредѣленитѣ имъ мери съ правителственитѣ мѣста и черкезките и татарски земи:

Съгласно съ горѣзложеното честь имамъ най-покорно да моля Ваше Височество, ако одобрявате това предложение да благоволите да подпишите приложениетъ тукъ указъ.

София, 23 мартъ 1881 год.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служител и вѣренъ подданикъ:

Министър на Финансите: Каравеловъ.

Съ указъ подъ № 252 отъ 28 мартъ се постановява да се назначи Ст. Джанжевъ преводачъ за турски язикъ при комиссията за подобрене състоянието на земедѣлческото население по господарскитѣ и чифликски земи, съ мѣсечна плата 400 лева, започвайки отъ 20-и мартъ 1881 год.

По Министерството на Просвѣщението.

Съ указъ подъ № 227 отъ 31 мартъ 1881 год. дава се на селото Тантири (търновско окръжие), за направа на едно училищно здание, едноврѣменна помощъ отъ осемстотинъ (800) лъва, отъ сумата опредѣлена въ текущий държавенъ бюджетъ за помощъ на общинските училища.

Съ указъ подъ № 229 отъ сѫща дата отчислява се отъ длѣнността на учителъ отъ II класъ при Варненската реална гимназия, Божилъ Райновъ, отъ 20-и мартъ за неточно испълнение на възложената му длѣнност, и на негово място се назначава Никола Поповъ, тоже отъ 20 число на сѫщия мѣсецъ, съ предвидената за тая длѣнност заплата.

Съ указъ подъ № 235, отъ сѫща дата дава се за преустройство помѣщението на Габровските първоначални училища и за съграждане на едно дѣвическо петокласно училище, едноврѣменна помощъ (4,000) четири хиляди лъва, отъ сумата опредѣлена въ текущий държавенъ бюджетъ за помощъ на общинските училища.

Съ указъ, подъ № 237 отъ сѫща дата се дава едноврѣменна помощъ отъ (4,000) четири хиляди лъва на градъ Елена за довършване училищното здание, отъ сумата опредѣлена въ текущий държавенъ бюджетъ за помощъ на общинските училища.

Отъ Министерството на Финансите.

ОКРЪЖНО

№. 3992.

До Гг. Окръжните Управители и Финансови чиновници за свѣдѣніе и рѣководство.

Господинъ Шумненскийтъ окръженъ управител съ рапорта си отъ 13 мартъ т. г. подъ № 1234 донася ми, че въ събирането на даждията произлизали нѣкакви неразбории, които причинявали на населението голѣми гла-воболия и вредъ. Тия неразбории състоятъ въ слѣдующето: „Отъ нѣкои селски жители, които въ времето на последната война сѫ напустили селата, преселили сѫ се въ града отъ двѣ три години насамъ и се занимаватъ тамъ съ занаяти и търговия, се взема на двѣ мѣста теметуатъ: въ градътъ, защото въ него живѣять и извършватъ занаята си, и въ селото, гдѣто иматъ ниви и ливади. Отъ жителите на други села, които иматъ ниви въ други окръжия, се взема емлякъ тоже въ двѣ мѣста: и отъ тамъ, гдѣто сѫ нивитѣ, и отъ тамъ, гдѣто живѣять ступаните“.

Колкото се касае до първата претенция на властите, то тя на пръвъ пътъ се представя като да е несъобразна и твърдѣ противозаконна мѣрка; въ дѣйствителности обаче тя напълно се оправдава отъ неизмѣннитѣ и имѣющитѣ сила и до днесъ турски закони, които позволяватъ да се взема отъ едно и сѫщо отсѫтствующе лице теметуатъ въ двѣ мѣста: тамъ, гдѣто то търгува и пребивава повече отъ 6 мѣсеки, и тамъ, гдѣто се намиратъ недвижимите имоти. Относително же до двойното изискуване емля-

ка Министерството има да забължи, че това е въплюща неправда и показва едно съвършено неразбиране и на най елементарните нѣща. Поради тая именно причина, чрезъ настоящето Ви се предлага Г-не, да се распоредите, щото на всъкадъ изъ повѣренний Ви районъ емляка да се налага и иска отъ такива само лица, недвижимите имущества на които не излизатъ вънъ отъ границите на окръга. Ония лица, които живѣятъ въ единъ окръгъ, а притежаватъ имоти въ другъ, ще плащатъ своя емлякъ въ мѣстонахождението на владѣнието имъ.

София 3 априли 1881 г.

Министър Каравеловъ.

Главенъ Секретарь Д. Каанфиловичъ.
Началникъ на Отдѣлението С. Караджевъ.**ОКРЪЖНО.**

№ 3993.

До Гг. Финансовите чиновници.

Нѣкои отъ оптовите питиепродавци, които сѫщевременно сѫ и производители лозари, запитватъ министерството: дължни ли сѫ тѣ да се снабдятъ съ патентъ за право търгуванье на едро съ вино и ракия, които правятъ отъ купено грозде и смѣсватъ съ произведенията отъ тѣхните собствени лозя. Истия въпросъ предлага и Кюстендиския финансовъ чиновникъ, като иска разяснение какъ да постѣжва съ ония питиепродавци, които при гроздето отъ своите лозя засипуватъ и купено грозде и които послѣ си присвояватъ право, като производители лозари, да продаватъ заедно съ виното отъ своите лозя и онова отъ чуждите на едро, безъ патентъ. Съгласно съ дѣйствуващия въ това отношение законъ, приетъ отъ Народното Събрание и подтвърденъ отъ Негово Височество Князътъ съ указъ отъ 23 мая 1880 г. подъ № 224, мѣстните лозари иматъ право да продаватъ изцѣло, безъ патентъ, само произведенията отъ собствните имъ лозя. Но тѣ като цѣльта на поземелния налогъ на лозята бѣше да освободи лозарите отъ сѫществувавшиятъ по-преди акцизъ и патентно право, то следователно тия послѣдните даждия се замѣтиха напълно съ новоустановения поземленъ налогъ, т. е. за лозарите тѣ вече не сѫществуватъ. Напротивъ, ако се допуснеше, че лозарите трѣба да се снабдяватъ съ патенти за право търгуванье на едро съ вино или ракия, купени отъ други туземни производители, то това би повело къмъ голѣма несправедливостъ, защото не е възможно да се държи точна контрола кой колко прекупува къмъ своето грозде и чуждо, за да прави отъ него вино и да го продава; по тая причина е мѣжно да се опредѣли произвежда ли лозаря търговия преимуществено съ свои вина или съ такива, които сѫ направили отъ чуждо грозде, сирѣчъ въ тоя случай би се обложили еднакво съ патентъ и оня, който прекупува една незначителна частъ мѣстни вина, както и оня, у когото напротивъ главната частъ на търговията съставлява купеното му вино. Освѣнъ това, не ще никакво доказателство, че ако мѣстните винари се натоваряха да плащатъ патентъ за продаваемите имъ продукти, извадени не отъ тѣхни лозя, тогава търговията съ мѣстни питиета значително ще пострада, и производителите лозари ще бѫдатъ крайно затруднени въ сбитътъ на стоката си, а вслѣдствие това и самото производство ще се ограничи.

На основание всичкото до тукъ казано, Министерството на Финансите Ви предлага, господине, да не изисквате отъ лозарите патентъ за право продаванье собствено тѣхни или прекупени отъ други лозари произведения. Тая отетжка обаче не имъ се предоставя, когато иде въпросъ за търговия съ инострани питиета, за която тѣ неминуемо сѫ дължни да си добиватъ изъ хазната належните патенти. Всичките же други лица не лозари, които се занимаватъ съ правяне и продаванье вино или ракия отъ купено грозде, плащатъ установената патентна стойност, споредъ вида и качеството на търговията си.

София, 3 априли 1881 год.

Министър Каравеловъ.

Главенъ секретарь Д. Каанфиловичъ.

Началникъ на Отдѣлението С. Караджевъ.

По Министерството на Просвѣщението.

Предварителни съведенія за пребояваньето народонаселението въ Княжество България на 1-й януари 1881 год.

ОКРЪГЪ СОФИЙСКИЙ.

№ по редъ	Название на околинъ и центровете имъ	Населени къщи	Домакин- ства	Присъствующе население		
				Мъжъе Гражд. Войници	Жени	Всичко
1	Околия Софийска . .	3,592	3,624	14,300	84	12,953
2	Гр. София	2,968	3,722	11,110	1,031	8,400
	Всичко	6,560	7,346	25,410	1,115	21,353
3	Околия Новоселска .	4,607	4,642	14,610	41	13,773
4	С. Новоселци	174	174	565	—	566
	Всичко	4,781	4,816	15,175	41	14,339
5	Околия Искрецка . .	4,681	4,696	14,958	42	14,312
6	С. Искрецъ	171	172	580	—	507
	Всичко	4,852	4,868	15,538	42	14,819
7	Околия Златишка . .	2,714	2,723	6,279	—	6,317
8	Гр. Златица	408	408	809	—	737
	Всичко	3,122	3,131	7,088	—	7,054
9	Околия Самоковска .	2,961	3,064	13,920	62	13,500
10	Гр. Самоковъ	1,968	2,072	4,515	643	4,951
	Всичко	4,924	5,136	18,435	705	18,451
Всичко въ окръга		24,239	25,297	81,646	1,903	76,016
					159,565	

И. Д. Началника на Статистическото отдѣление

Др. Бодаревъ.

Предварителни съведенія за пребояваньето народонаселение въ Княжество България отъ 1-й януари 1881 год.

ОКРЪГЪ КЮСТЕНДИЛСКИЙ.

№ по редъ	Название на околинъ и центровете имъ	Населени къщи	Домакин- ства	Присъствующе население		
				Мъжъе Гражд. Войници	Жени	Всичко
1	Околия Кюстендилска .	6,648	6,674	20,247	145	19,725
2	Градъ Кюстендилъ . .	1,827	2,097	4,559	350	4,680
	Всичко	8,475	8,771	24,806	495	24,405
3	Околия Дубница . .	4,981	5,068	15,271	40	14,040
4	Гр. Дубница	1,618	1,622	3,781	158	3,558
	Всичко	6,599	6,690	19,052	198	17,598
5	Околия Радомирска .	4,631	4,634	15,095	65	14,877
6	Гр. Радомиръ	355	355	1,055	475	873
	Всичко	4,986	4,989	16,150	540	15,750
7	Околия Изворска . .	3,384	3,386	11,461	55	11,253
8	Село Изворъ	271	272	842	2	758
	Всичко	3,655	3,658	12,303	57	12,011
Всичко въ окръга		23,715	24,108	72,311	1,290	69,764
					143,365	

И. Д. Началника на Статистическото отдѣление

Др. Бодаревъ.

Отъ Министерството на Правосъдието.

Инструкция

за

порядъка на дъействията на съдебните следователи кога произвеждатъ предварителни следствия и правила за дълопроизводството.

(Продължение отъ 21 брой.)

29. Съдебният следовател пристигва да произвежда следствие не иначе, освен по „законенъ поводъ“ и по „достаточността на основанието“, всъдствие на което всъкът поводъ за да се произведе предварително следствие, тръбва да бъде обсъденъ отъ следователятъ, както отъ къмъ неговата законност, тъй също и отъ къмъ достаточността на заключащите ся въ него основания за пристигване къмъ следствие.

Подъ „законенъ поводъ“ за почванието следствие са разумѣватъ извѣстията върху събития получени отъ съдебниятъ следователъ по указания въ законътъ рѣдъ, събития, които изискватъ участието на следствената властъ.

Нашите закони чл. 555 отъ Врем. Съд. Прав., указватъ само три законни поводи за възбуждане угловно преслѣдование: 1) по жалба на частни лица, които сѫ претърпѣли вредъ или загуба; 2) по съобщение отъ полицейски и други административни власти; 3) поради явяванието на виновни съ исповѣдане на вината си. Но въ същностъ съ това не се исчерпватъ всичките поводи, които могатъ да се представятъ за възбуждане на угловно преслѣдование и производството на предварително следствие и които трябва също да се считатъ за законни поводи: Съдѣдниятъ върху престъплението могатъ да се добиятъ и по законенъ начинъ и вънъ отъ избраниятъ способи въ 553 ст. Отъ това още не следува, че въ послѣдния случай ни прокурора ни съдебниятъ следователъ нѣматъ право да възбуждатъ угловно преслѣдование, нѣ отъ друга страна, и дѣвѣтъ тѣзи лица не могатъ произволно (въ видъ важността назначението на гражданска свобода и угловното преслѣдование, което може да бъде прекратено само чрезъ съдъ съгласно съ 582 ст. вр. съд. прав.) безъ законенъ поводъ да възбуждатъ угловно преслѣдование или да начеватъ предварително следствие.

А за това е и необходимостта да се установятъ точни предѣли на правото на съдебниятъ следователъ и прокурора въ привилечанието къмъ угловна отговорностъ.

При опредѣляване тѣзи предѣли, преди всичко става очевидно че освенъ жалбите на частни лица, които сѫ претърпѣли вредъ или загуба (1 пун. 555 ст. отъ вр. съд. прав.) могатъ да се представятъ случаи за обявления върху престъплението отъ таквизи лица, които ако и да не се претърпѣли вредъ, нѣ сѫ били очевидци на престъплението.

Също могатъ да бѫдатъ и таквизи случаи, гдѣто самия съдебенъ следователъ застигне едва също че се е извършило или извършващо се престъжение, т. е. когато съдебниятъ следователъ самъ става очевидецъ на престъплението.

Въ послѣдните два случая не се представлява никакво разумно основание за да се лиши съдебниятъ следователъ отъ правото да почне предварително следствие само за това, че 553 ст. Вр. съд. пр. не изброява тѣзи поводи.

Очевидно е, че следователятъ не може да остави безъ послѣдствие обявленията отъ частно лице, което е видѣло престъплението, защото необявлене щѣше бѫде равносилно съ престъжно недонесение. Колкото се отнася до случаите, когато самия съдебенъ следователъ завари едва също извършенното или извършващо се престъжение, то би било съвсѣмъ нелогично да се ограничава съдебниятъ следователъ въ такива права, които има полицията съгласно съ 571 ст. отъ врем. съд. прав.

Отъ друга страна и прокурорътъ, въ силата на своето публично положение, може да събира достаточни свѣдѣния върху престъплението, макаръ и чрезъ негласни полицейски дознания; нѣ разбира се, въ този случай, както и въ всичките тѣзи случаи, когато прокурорътъ получи свѣдѣние върху престъплението, той има не само право, но и обязанностъ да предложи на следователя, за да произведе предварително следствие, и съдебниятъ следователъ е дълженъ да признае това предложение за „законенъ поводъ“.

Послѣдното положение се потвърждава и отъ съдържанието на 1 чл. отъ допълнен. къмъ вр. съд. правила.

По този начинъ, съдебниятъ следователъ пристигва да произвежда предварително следствие по слѣдующите законни поводи:

- 1) По жалба на частни лица, които сѫ претърпѣли вредъ или загуба;
- 2) По съобщение отъ полицейски и други административни власти;
- 3) Поради явяванието на виновни съ исповѣдане на вината си;
- 4) По обявление отъ частни лица, които сѫ очевидци на престъплението;
- 5) По непосредственото му усъмнѣние за едва извършенното или извършващо се престъжение;
- 6) По предложението на прокурора.

Освенъ тѣзи поводи, всичките други не могатъ да се считатъ за „законни поводи“ и съдебниятъ следователъ нѣма право да пристигва къмъ производството на предварително следствие.

Тъй, ако напримѣръ следователятъ узнае, по какъвъто и да е начинъ, за извършеното престъжение по слухове, или по обявление на лица, които не се били очевидци нито претърпѣли вредъ или загуби, отъ безименни пасквили, отъ подхвърлени писма и т. п. следователятъ тръбва да се ограничи само да съобщи за това на прокурора, отъ когото ще и да зависи, чрезъ полицейско негласно дознание, да събере достаточни доказателства и да предложи на съдебния следователъ, да произведе предварително следствие.

На това същото основание съдебниятъ следователъ нѣма право да пристигва къмъ предварително следствие също и въ тѣзи случаи, когато при производството на друго следствие за какво и да е престъжение, той открие признания на друго престъжение, което нѣма същественна свръска съ производящото се дѣло, на той е длъженъ тогавъ да се ограничи съ взимане мѣрки за да се съхранятъ признанията на престъплението, и съобщаване прокурору, отъ когото ще зависи да предложи на съдебния следователъ, за да произведе предварително следствие по новооткритото престъжение.

Само едното избрание законността на поводите за предварителното следствие е още недостаточно за разрѣщение въпросътъ върху пристигването къмъ предварително следствие по „законни поводи“. Необходимо е да се има въ видъ, че всичките престъпления, относително порѣдъка за възбуждане угловно преслѣдование, се раздѣляватъ на нѣколко категории: престъпления общи, т. е. таквизи, които се възбуждатъ независимо отъ жалбите на пострадавшите лица, частни, т. е. таквизи, които се възбуждатъ не иначе, освенъ по жалби на пострадавшите лица и могатъ да бѫдатъ свършени съ примирение (всичките престъпления, които сѫ предвидени въ чл. 75, 98—111, 115—120, 17 отъ Уставътъ за наказанията, които Мировите съдии могатъ да налагатъ, 201 отъ Отоманския Угловенъ Кодексъ върху прелюбодѣяните и т. п.) частно-обществени, които ако и да се възбуждатъ по жалби на пострадалите лица, нѣ немогатъ да се свършатъ по миренъ начинъ (тука се разумѣватъ различни тѣлесни повреждания и др.); служебни престъпления, нарушение уставътъ на казенните управление и престъпления противъ общественото благоустройството.

Принадлежността на престъплението къмъ нѣкоя отъ тѣзи категории и служи като основание за опредѣление законността на начинътъ, по който съдебниятъ следователъ е получилъ извѣстие за престъжение, а следователно и като основание за опредѣлението „законността на поводътъ“ за почвание на прѣдварителното следствие, споредъ това, напримѣръ, нещо да има законенъ поводъ за почвание следствие по частно или частно-обществено престъпление, безъ жалба на частни лица, които сѫ претърпѣли вредъ или загуба, по съобщението на полицията и т. п. или пакъ обратно нещо има законенъ поводъ за предварително следствие по престъпление за нарушение установитъ на казенните управление по съобщението на частни лица и така нататъкъ.

Тъй също тръбва да се забѣлѣжи, че наченаване дѣлото безъ „законенъ поводъ“ е едно отъ онѣзи рѣдки нарушения, на основание на които може да се кассира не само пресъдата, но и цѣлото производство отъ самото му начало. Отъ друга страна напротивъ общото правило, спорѣдъ което висшата инстанция, особено кассационниятъ съдъ, разглежда само онѣзи нарушения на съдѣтъ, противъ които е своевременно станалъ протестъ отъ тѣжителя, — въпросътъ върху наченаване дѣлото безъ законенъ поводъ, може да бѫде възбуждаемъ всѣкога, въ каквото и да е положение дѣлото.

Най-подиръ, въ видъ на исключение отъ общото правило върху порядъкътъ за кассационно отмѣнение пресъдите, кассационниятъ съдъ, слѣдъ отмѣнението пресъдата по дѣло, което е възбудено безъ „законенъ поводъ“, не предава дѣлото за постановление нова пресъдя, но прямо постановява върху прекратяване дѣлото.

Ст. 669 отъ Вр. Съд. Правила, която дава право на участвующите въ дѣлото лица да даватъ жалби на всяко следствено дѣствие, което наруши или стѣснява правата имъ, — представлява безспорно право и на обвиняемия, да се жали не само противъ дѣствията по наченатото вече следствие, но и на самото му привилечане къмъ следствието безъ „законенъ поводъ“. Невъзможно е да се лиши, напримѣръ, обвиняемо дѣлъностно лице отъ право да подава жалби противъ това, че го привличатъ подъ следствие по служебно престъжение, безъ съгласие на неговото началство, или безъ испълнение порѣдъка, изложенъ въ чл. 8 отъ допълнението къмъ Вр. Съд. Правила, или виновния въ частно престъжение, напримѣръ, въ прелюбодѣяние, безъ жалбата отъ осърбения съпругъ и т. п.

Въ тѣзи случаи, жалбите, които сѫ подадени на съдебниятъ следователъ, препровождатъ се въ окръжниятъ съдъ, съгласно ст. ст. 670, 671, 672, 674 и 675 отъ Врем. Съдеб. правила и отъ съдѣтъ зависи да прекрати почнатото безъ законенъ поводъ предварително следствие.

Подъ „достаточно основание“, за почвание следствието разумѣва се иманието въ съобщеното на следователя събитие признания отъ такова престъжение което му е подследствено и което не заключава въ себе си законни препятствия за да възбуди угловно преслѣдование въ дадено врѣме.

(Слѣдва.)

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавастъ“.)

Петербургъ 3 апр. Тази сутринъ обѣсиха петътъ убийци на Царя, които бѣха осъдени на смърть.

Римъ, 3 апр. Нѣма нищо ново относително Министерската криза. Увѣряватъ че Г. Г. Криспи и Никотера тръгватъ тази вечеръ отъ Римъ.

Потвърдява се слуха че всичкитѣ водители на опозицията се обѣщали да поддържатъ всяко съставено отъ лѣвата страна министерство.

Спорѣдъ распъяснители слухове кризата ще се свърши съ назначението на министерството, Депретисъ нѣ и до сега преговорите връху това не сѫ започнати.

„Diritto“ казва че Висконти и Венезота били теже повикани отъ Царя.

Отставните Министри ще идатъ утрѣ на Квиринала да подпишатъ послѣдните укази.

Лондонъ, 4 апр. Отъ Цариградъ телеграфирватъ на Standard че Султана изразилъ своето твърдо рѣшение да осъществи взетите отъ Гърция задължения.

Цариградъ, 4 апр. Посланниците се събраха нѣколко пажъ за да разглѣдатъ по кой начинъ трѣба да се постъпятъ слѣдъ приемомъто отъ Гърция предложението на Европа. Рейфъ Паша ще отиде въ Петербургъ за да поздрави Царя отъ страната на Султана.

Римъ, 4 апр. Новините за военни приготовления и съсрѣдоточения на флотата, които се распъяснаха отъ нѣкои вѣстници изъ областите, сѫ съвършено не истински. „Diritto“ съобщава съ удоволствие че всичкитѣ партии признаватъ благоприятното впечатление въ страната по поводъ на строгото константуционно поведение на г-на Каироли въ послѣдните дни.

Берлинъ, 4 апр. По заповѣдъ на Императора първия улански полкъ ще съдѣда да носи името на Александра II.

Бѣлградъ, 4 апр. Приетия отъ скупщината бюджетъ за 1881 год. се утвърди съ княжески тказъ отъ 4-ти април.

Парижъ, 5 апр. Французския Броненосецъ корабъ „la Hyps“ като наблюдавалъ вчера брѣговете на острова Табирна, изгърмѣли отъ горѣ му около 40 пушки. Не се знае да ли крумиратъ или тунизските войски сѫ гърмѣли.

Римъ, 5 апр. Въ парламентарните крѣгове увѣряватъ, положително че царя е повикалъ г-на Силла, който се очаква утрѣ. Г-нъ Фарини пожелалъ да отиде въ Флоренция за да прекара тамъ празниците на Пасхата нѣ билъ помоленъ отъ царя да не отива.

Букурещъ, 6 апр. Вчера Г. Братиано съобщи на Камарата че кабинета си далъ оставката на краля, който натоварилъ г-нъ Братиана да продължава въ управлението до ноговото рѣшение.

Цариградъ, 6 апр. Склоняването на Гърция да приеме предложението на силите смята високата Порта и сарая — па ги и измами. Тѣ си съмѣтаха че Гърциятѣ щяха да отхвърлятъ нѣщо отъ което щѣше да има война противъ Гърция, която и бѣзо и благополучно имаше да се свърши при симпатичниятъ нейтралитетъ на Европа. Ето за тази цѣль Султанътъ склоняваше да направи толковъ широки отстъпки по увѣренията на единъ отъ турските делегати, че Гърцкото правителство, налагано отъ народа щяло да отхвърли предложението на силите. Вѣрва се че Портата освѣтлена сега върху политиката на Гърция ще причинява спѣнки на осъществението на предложението и.

Римъ, 6 апр. Царятъ прие г. Селле и послѣ г. Барини. Казватъ че г. Депретисъ се отказалъ да състави той кабинетъ. Г. Селле искала желание сегашниятъ кабинетъ да си остане, който въ следствие на съгласието на водителя на левицата, този кабинетъ представлява большинството.

Римъ, 7 апр. Увѣряватъ че царя щялъ да отрече да приеме оставката на г. Каироли, който е сега предъ царя. Г. Каироли щялъ да склони за да остане и щялъ да се представи предъ камарата.

Привикването отъ царя г. Селле имаше за цѣль да се постигне една по-умѣренна опозиция отъ членовете на дѣсната страна. Послѣдната криза като показа твърдостта на сегашниятъ кабинетъ извади на явѣ трудностите които дѣсната страна щеше да посрѣдни за да си уздари властта.

Лондонъ, 7 апр. Лордъ Биконсфилдъ умрѣ тазъ зарань въ 4 часъ и половина.

ВѢДОМОСТЬ

За доходите на митниците въ Българското Княжество за врѣме отъ 1-и мартъ 1880 год. до 1-и мартъ 1881 година.

Наименование на митниците	НАИМЕНОВАНИЕ НА ДОХОДИТЕ												ВСИЧКО	ЗАБЕЛЪЖКА					
	Отъ вносни стоки		Отъ износни стоки		Отъ соль (вно- сно мито и врѣхнина)		Отъ магазинъ		Отъ пломби и печати		Отъ контра- банда и шрафъ		Отъ истечение депозитъ за вно- сни и износни стоки.						
лева	ст.	лева	ст.	лева	с.	лева	ст.	лева	с.	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.		
1 Варненска . . .	962862	26	110637	42	75001	20	2486	43	2947	62	3525	12		1465	30	1158925	35		
2 Русенска . . .	316636	20 ^{1/2}	18336	73	84224	53	93	84	1753	24	446	30	1154	40	2178	72	424823	96 ^{1/2}	
3 Свищовска . . .	291895	40	19343	90	376093	40	683		668	90					286	30	688970	90	
4 Ломска	270964	76	10045	22	245416	36	14291	65	610	50	329	06		789	56	542447	11		
5 Видинска . . .	124182	41	14004	85	56825	69	645	25	331	50	860			851	21	197700	91		
6 Раховска . . .	154976	26	7907	84	60110	77	268	71	1125			740		97	50	223379	73		
7 Никополска . .	39179	36	7724	75	6978	28	6	60						87	60	53976	59		
8 Силистренска .	73992	73	18841	69	55820	58	33	05	20	65	455	02		256	09	149419	81		
9 Балчикска . . .	13440	24	14116	82	9591	19	1	20	88	60	37	80	271	94	299	25	37847	04	
10 Тутраканска . .	10270	90	8636	60	26757	83					625	70			68		46359	03	
11 Цариградска . .	77178	45	2502	58					3723	96	463	22			362	50	84230	71	
12 Юстендилска .	60430	05	5255	51	550	01			195	40	305	10 ^{1/2}	1374	49 ^{1/2}	258	67	68369	24	
13 Кулска	9833	72	142	64					14	10	343	74			269	10	10603	30	
14 Милославска . .	23819	40	496	35					278		1133	67			191	11	25918	53	
15 Вакарелска . . .	123316	10 ^{1/2}	12909	39 ^{1/2}			77	11	381		637	90	225		1563	59	138887	35	
16 Габровска . . .	33866	68	17681	58	3	60	115	42 ^{1/2}	227	80	305	09 ^{1/2}			273	80	52473	98	
17 Самоковска . . .	60604	41	17953	09	1203	60					308	44			225	60	80295	14	
18 Златишка . . .	11457	08	8698	94			48	61	227	70	24	92			108	60	20565	85	
19 Троянска	11657	11	4103	12					35	05	25	68			265	97	16086	93	
20 Буйновска . . .	24281	37	5768	27							340	05			556	29	30945	98	
21 Чатакска	32953	88 ^{1/2}	14032	42 ^{1/2}	6	80	20		179	70	333	89 ^{1/2}			2095	54 ^{1/2}	49622	25	
22 Чифутъ кюйска	10984	58	2856	04					1861	20	349	54	199	95	199	24	16450	55	
23 Брѣговска . . .	1235	69	8	63							20	04					1244	32	
24 Чупренска . . .	1068	27	491	12											4	30	1583	73	
25 Кочариновска . .	909	68	288	55								4	50			2	80	1205	53
	2741997	00 ^{1/2}	322784	06	998														

Отъ Върховният Кассационенъ Съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 104.

Гражданското отдељение на Върховният Кассационенъ съдъ обявява за знание на интересуещите се лица и страни че въ съдебното му заседания на 27 и 30 април. 1881 г. ще се разглеждатъ следующите дела:

На 27-и гражданското дело № 67, по описътъ на Русенските жители Х. Драгия Дяковъ и опълномощените отъ него чада: Х. Енчо, Х. Тодорица и Анна Х. Драгиева, съ Стефана Х. Драгиева, за споръ една къща, единъ дюкенъ наследство.

На 30-и гражданското дело № 69 по описътъ на Сава Василевъ Оджакова и дъщеритъ й Ламбрини, Тодора, Кила и Мария изъ г. Лъсковецъ (Търновско) съ Х. Дервишъ Ага опекунъ на Аишо, Фехтие и Махмуди изъ г. Търново, за споръ единъ дюкенъ по дългове.

— Гражданското дело № 70 по описътъ на Софийските жители Стоянъ Дадовъ съ Мехмедъ Риза за споръ ниви и ливади.

София, 3 април 1881 г.

Секретарь: Ив. Дабовски.

Търновски окръженъ съдъ.

Рѣшение

№ 4.

Въ името на

НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО АЛЕКСАНДРЪ I

БЪЛГАРСКИЙ КНЯЗЬ

На 24 януари 1881 тод. I-то отдељение на Търновски окръженъ съдъ въ следующий съставъ: Подпредсъдател Иванъ Каврудковъ, членове: Моско Добриновъ, Иванъ Моловъ и секретаря Василь Рашевъ, разглежда гражданското дело № 894, на пълномощника на Филипа Обръшкова отъ г. Оръховица — Х. Иванъ Паскалевъ отъ г. Търново противъ Иванъ Баевъ отъ Горне-Оръховица за искъ 54 наполеондора по записъ.

Представи се пълномощника Х. Иванъ Паскалевъ, а тъжимий Иванъ Баевъ не се яви.

Съда като взе предъ видъ, че истеца за доказателство на искътъ си представи записъ съ дата 16-и февруар. 1876 година, въ който се вижда, че отвѣтникъ Иванъ Баевъ се задължава на истеца 54 наполеондора и въ случай неисплащане въ определеный срокъ задължава се да му заплати и търговски лихви;

Като взе предъ видъ, че отвѣтникътъ ако и да е съ неизвестно място жителство но, че той е призованъ съ троекратна публикация чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ и не се яви нито самъ лично, нито чрезъ повъренникъ въ определеното време за разглеждане на делото, безъ да е представилъ законни причини за това;

Като взе предъ видъ пълномощното съ дата 7 мартъ 1880 год. съ което Филиппъ Обръшковъ опълномощи Х. Иванъ Паскалевъ за водѣніе и свършване процеса му съ Иванъ Баевъ по това дело и събиране парите му, то на основанье ст. ст. 117, 127 281 п. 1 и 167 отъ Вр. Съдеб. Правила.

Задочно рѣши:

Осъжда Иванъ Баевъ отъ Горня-Оръховица да заплати на пълномощникътъ Обръшковъ — Х. Иванъ Паскалевъ предвидените въ записътъ 54 наполеондора съ следуемата търговска лихва по 1 % на мѣсецъ споредъ чл. 1-и на постановленията за лихоимство отъ гражданскиятъ законникъ, отъ падежа, на срока въ записа — 26-и октомври 1876 г. до представленето на иска — 13 мартъ 1880 г. съдебните разноски се възлагатъ на отвѣтникъ по ст. 972 отъ Вр. Съд. Правила.

Настоящето рѣшение е неокончателно и подлежи на обжалование въ Русенския аппел. съдъ въ два мѣсечни срокъ, отъ последното троекратно публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“; то е издадено и прочетено въ окончателна форма на 28-и януари 1881 г.

На първообразното подписали, подпредсъдател Иванъ Каврудковъ, членове: Моско П. Добриновъ, Иванъ Моловъ и секретаря Василь Рашевъ.

Видрарски мировий съдия.

Рѣшение

№ 376.

Въ името на

НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО АЛЕКСАНДРЪ I
БЪЛГАРСКИЙ КНЯЗЬ

Видрарски мировий съдия, въ откритото си заседание отъ 6 мартъ 1881 година разглежда гражданското дело отъ бивши Орханийски окръженъ съдъ, подъ № 376, по тъжбата на Лало Велювъ жител отъ с. Карашъ срѣщу Мехмедали и бивши жител Ахмеовъ Ибрахимовъ отъ с. Хубавене за 3080 г.

Съдътъ като взе предъ видъ че отъ доклада на делото на тъжителя поддържа искътъ на прощението си за 3080 гроша, отъ която сумма 2900 гр. има да я зема отъ единъ чифтъ биволе и отъ единъ кола продадени на тъжителя въ 1877 год. които и избѣгнали въ скорости на войната безъ да му заплатятъ помѣнатата сума, а 180 гроша има да зема по тефтеръ отъ дюкянска смѣтка когото и представи за доказателство.

Като взе предъ видъ, че тъжимите не се представиха въ съдътъ ни лично ни чрезъ свои свои законни повъренници, които бѣха викани съгласно съ ст. 115 пун. 3 отъ Врѣм. Съдебни Правила отъ бивши Орхан. окръженъ съдъ, съ призовката публикувана въ „Държавенъ Вѣстникъ“ подъ № 443 за да отговорятъ на искътъ предявенъ срѣщу имъ.

То на основание на горѣзложеното и съобразно съ ст. 71, 100, 115 116 отъ гражд. съдопр. зе миров. съдии.

Рѣши:

Признава искътъ на Лало Велювъ и осъжда задочно Мехмедъ Али и Ахмедъ Ибрахимови да му броятъ суммата 3080 гроша и съдебни разноски по това дело съгласно съ ст. 103 въ 32 фр. 89 сант.

Настоящето рѣшение въ окончателна форма е четено днес на 10-и мартъ 1881 година, и съгласно съ ст. 132 отъ гражд. съдопр. съ право на appeal въ срокъ на единъ мѣсецъ отъ денътъ на публикуването му.

Мировий съдия: Хр. Сахаровъ.

Секретарь: С. В. Павловъ.

1—(163)—1

Всеобщо пълномощие

чрезъ което долоподписанитѣ Георгие и Наумъ Франкови жители Софийски, упълномощавами отъ наша страна г. Ив. П. Хр. Кършовски адвокатъ въ София, да се сѫди вмѣсто насъ по всичкитѣ наши дела, както заведенинитѣ до сега, тѣй и онѣзи които щажтъ да бѫдатъ заведени, било противъ насъ или отъ наша страна къмъ други лица, за предъ всички съдебни инстанции въ Княжество, въ мировитѣ, окръжнитѣ и апелативнитѣ съдиилица, както и презъ върховниятъ кассационенъ съдъ.

Господ. Кършовски има пълно и неограничено право: да се подписва и расписва вмѣсто насъ гдѣто нужда; да дава, приемне и предава клѣтва; да дава заявления, допълнения, обяснения и отговори тѣй сѫщо отзивни, възвивни и кассационни жалби; да заяви нови искове; да протестира дължниците ни; да иска и да приемне преписи отъ какви и да бѫдатъ книжия, рѣшения, рѣзолюции, протоколи и документи, които би се касали до нашите интереси; да наложи запори и да иска продаването на движими и недвижими имущества на дължниците ни, да приеме пари отъ тѣхъ за наша смѣтка, както и да се спогажда съ противниците ни, ако това намѣри за згодно и износно. Съ една рѣчъ отъ всичко щото г. Кършовски ще направи по нашите дела и распри оставами още отъ сега благодарни и ще ги припознаваме като направени отъ насъ направо. За вѣрност на горѣказанитѣ и за да бѫде припознатъ господинъ Кършовски за нашъ повъренникъ давами му настоящето подписано отъ насъ саморѣчно и подтвърдено въ Соф. окръж. съдъ.

Съставено днесъ двадесетъ и четири февруари хиляда осемстотинъ осемдесетъ и първа година въ г. София.

Георги & Наумъ Франкови.

Че първообразното на настоящето е саморѣчно подписано отъ упълномощителите завѣрилъ правителственитъ членъ на Соф. Окр. Съдъ Ат. Дессевъ № 449. София, 4 мартъ 1881.

Еленский мировий съдъ.

ПРИЗОВКА

№. 636.

Еленский мировий съдия съгласно ст. 114 отъ Врѣмен. Сѣдеб. Правила, призовава Иванъ Драгостиновъ Лѣсичковъ отъ м. Чешевъ-дѣлъ (Еленска околия) по настоящемъ живущъ въ г. Браила (Ромжанско кралство) да се представи въ сѫщиятъ съдъ самъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, слѣдъ четири месеци отъ послѣднитѣ пѣти на троекратното публикуване на тая призовка съгласно 2 алин. ст. 115 и 117 отъ Вр. Сѣд. Правила, за да стовари на заявението срѣщу него искъ отъ Хаджи Михаилъ Н. Момчиловъ отъ г. Елена за деветъ стотинъ и десетъ (910) гроша.

Въ случай на не явяване съдията ще се съобрази съ 115 и 116 членове отъ сѫдопроизводството по гражданските дѣла подсѫдни на мировитѣ съдии.

Елена, 13 мартъ 1881 г.

Мировий съдия: П. Н. Бакаловъ.

Секретарь: С. Карасимеоновъ.

3—(158)—3

Горњо Орѣховский миров. съдъ.

ПРИЗОВКА

№. 1291.

Горњо Орѣховский миров. съдъ на основание 114 ст. отъ Врѣм. Сѣдеб. Правила призовава жителъ изъ с. Лѣсковецъ (Орѣховска околия) Тодоръ Атанасовъ, а по настоящемъ живущъ въ Романия, околия Яловница Слобозия с. Чукина, да се представи съгласно съ 2 пунктъ 115 ст. отъ сѫщите съдебни правила, самъ или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най-късно въ четири мѣсяцъ отъ денътъ на послѣдното троекратно публикуване на настоящата призовка въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявението срѣчу него искъ отъ Ди-митра П. Пѣрговъ изъ с. Лѣсковецъ повѣренникъ на Иванъ Д. Гюзелевъ изъ сѫщето село за хиляда осемъ стотинъ и четиридесетъ (1840) гроша.

Въ случай на неявяване съдията ще се съобрази съ 115 и 119 чл. отъ сѫдопроизводството по гражданските дѣла подсѫдни на мировитѣ съдии.

Горња Орѣховица, 7 мартъ 1881 г.

Мировий съдия: С. Станчевъ.

Секретарь: С. Симеоновъ.

3—(148)—3

Новоселский миров. съдия.

ПРИЗОВКА

№. 97.

Новоселский миров. съдия на основание ст. 83 и 114 отъ Врѣм. Сѣд. Прав. въ Бѣлгaria призова г-нъ Георги Драковъ, бившии жителъ изъ с. Ченгя, а сега находящъ се въ г. Ахило (Европейска Турция), да се представи съгласно ст. 155 п. 2 отъ сѫщите правила, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най-късно слѣдъ четири мѣсяцъ отъ денътъ на послѣдното троекратно публикуване на тая призовка за да отговори на заявения срѣчу него искъ отъ 4380 гроша, по записъ отъ повѣренникъ Нено Велковъ на Ченгенското училищно настоятелство.

Въ случай на неявяването, съдията ще постѫпи съобразно съ ст. 115 и 116 отъ устройството на гражданските подсѫдни на миров. съдии дѣла.

Новосело, 1-й ноември 1880 г.

Мировий съдия: Н. Ганчевъ.

Секретарь: В. Тивчевъ.

2—(178)—2

Вратчанский окрѣженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 45.

Подписанний А. Н. Парушевъ, сѫдебни приставъ на Вратчанский окрѣженъ съдъ, на основание испѣлнителни листъ подъ № 136 издаденъ отъ сѫщия съдъ на 12 април 1879 год. и съгласно съ ст. 455 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявявамъ че слѣдъ 61 день отъ трикратното публикуване на настоящето ще се свѣрши чрезъ публично наддаванье продажбата на недвижимото имущество на Къню Дюлгерина жителъ отъ г. Вратца за дѣлгътъ му 2570 дѣлъ хиляди петстотинъ и седемдесетъ гроша на Тачо Къновъ отъ гр. Вратца, а именно:

1) Едно лозе отъ 8 $\frac{1}{2}$ дюлюма, оцѣнено за 800 гроша;

2) Единъ шумака отъ 6 дюлюма, оцѣнено за 100 гроша.

3) Една нива отъ 4 дюлюма, оцѣнена за 150 гроша, която е между съсѣди: Цено Стояновъ, Мария Сандева, Андро Пеновъ и Петъръ Догарначиата и се намиратъ въ Вратчанско окрѣжение.

4) Една кѫща съ една малка соба и една голѣма — четирирѣ зида сѫ отъ плетъ и мазани съ каль, покрива й отъ плочи и се намира въ Кетудова улица въ гр. Вратца, между съсѣди: Младенъ Павловъ, Коста Пърповъ, Василъ Стойненъ, Коста Бузовъ и пѣти, оцѣнена за 2500 гроша.

Тѣзи имущества не сѫ подъ залогъ.

Продажбата ще се захватъе отъ сѫщите цѣни и ще стане съобразно съ ст. ст. 452, 454, 456, 458, 461, 463 и 465 отъ споменжитѣ Правила. Желающитѣ да купятъ тѣзи имущества, могатъ да се представятъ всѣкий денъ освѣнъ празнични — въ канцелярията на сѫщия съдъ, отъ 10 часа преди пладнѣ до 4 подиръ пладнѣ.

Вратца, 11 мартъ 1881 год.

Сѫдебни приставъ: А. Н. Парушевъ.

3—(146)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 45. (?)

Подписанний А. Н. Парушевъ, сѫдебни приставъ на Вратчанский окрѣженъ съдъ, на основание испѣлнителни листъ подъ № 25 издаденъ отъ бившии Берковски окр. съдъ на 15 януари 1880 год. и съгласно съ ст. 455 отъ Врем. Сѣд. Правила, обявявамъ че слѣдъ 61 день отъ трикратното публикуване на настоящето, ще се свѣрши чрезъ публично наддаванье продажбата на недвижимото имущество на Ибраимъ бегъ Пашаджикъ отъ градъ Берковица за дѣлгътъ му 25,225 гроша на Сюлейманъ Риза, Али и Абдулъ Баки Кадийски отъ г. Берковица, а именно:

Една воденица съ 4 камъка, двата й зида отъ камъкъ, а двата отъ дѣски, покрива й отъ керемиди и се намира въ средъ село Живоцки на рѣка Угость Берковски окрѣжъ.

Това имущество не е подъ залогъ.

Продажбата ще се захватъе отъ 20 хиляди гроша и ще стане съобразно съ ст. ст. 452, 454, 456, 458, 461, 463 и 465 отъ Врем. Сѣд. Правила. Желающитѣ да купятъ това имущество могатъ да се представятъ всѣкий денъ, освѣнъ празничитѣ, въ канцелярията ми на сѫщия съдъ отъ 10 часа преди пладнѣ, до 4 подиръ пладнѣ.

Вратца, 11 мартъ 1881 год.

Сѫдебни приставъ: А. Н. Парушевъ.

3—(147)—3

Руссенский окрѣженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 968.

Ахмедъ Юсменовъ, Руссенский жителъ 35 годишъ жененъ, занятие гемеджия, раѣсть високъ, коса черна, мустаки умерени възъжътикови, очи винени, безъ брада и безъ особни бѣлези, облѣклъ турско, като се не-

знае днешното му мѣстожителство, то се обяви въ всѣкиму, който би узналъ неговото настояще мѣстопребиване, дѣлженъ е да обади това на най близкитѣ полицейски началства, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го представятъ безъ отлагане въ Руссенский окрѣж. съдъ за долнѣши производство, по обвинението му въ убийство на сожителя си Мустафа Дервишъ Алиевъ.

Руссе, 12 мартъ 1881 г.

Предсѣдателъ: Мариновъ.

Секретарь: Г. Братовановъ.

3—(150)—3

Отъ Варненското окол. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 559.

Долоподписанний Варненский околийски началникъ Н. Ив. Мирски, на основание ст. 451, 452, 454 и 456 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, обявявамъ че отъ денътъ слѣдъ трикратното обнародване на това до 61 денъ ще се продава съ публично наддавание недвижимото имущество на Варненский жителъ Агопъ Аведисовъ, състояще отъ едно празно място до собственната му кѫща въ г. Варна П-й участокъ подъ № 906, 10 метри на дължина и 10 метри на ширина, между съсѣдите Х. Юрдана, Даскалъ Стефана, Демирооглу и Джиджиборуна. — Това имущество не е заложено никому, и се продава по взисканието на Варненската жителка Султани Атанасова, възъ основание на испѣлнителни листъ № 3415 издаденъ отъ Варненски окрѣженъ съдъ, на 20-и септември 1880 г. за 83 бѣли меджидии, законнитѣ лихви и разноски до испѣлнението.

Наддаваньето ще почне отъ оцѣнението на това имущество, което е 200 лева текущи, желающитѣ да го купятъ могатъ да се явятъ въ канцелярията на Варненския околийско управление, гдѣто ще сѫ извършать формалностите по продажбата.

Варна, 12 мартъ 1881.

Варненский околийски началникъ:

Мирски.

3—(157)—3

Руссенский сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 84.

Подписанний съд. приставъ при Рус. окр. съдъ на основание испѣлнит. листъ, издаденъ отъ Свищов. окр. съдъ на 16 мартъ 1879 г. подъ № 258 и съгласно съ ст. ст. 452, 454, 455, 461, 465 и 467 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, обявявамъ че отъ денътъ на трикратното публикуване настоящето до 61 денъ ще се продава съ наддаванье въ канцелярията ми при окр. съдъ въ Руссе недвижимото имущество на Свищовчанина Теодоръ А. Стайковъ и именно:

1) $\frac{7}{16}$ части отъ една кѫща въ Попъ Георгиевата частъ съградена отъ тухли състояща отъ една стая, сайантъ и дворъ обграденъ съ камененъ зидъ, оцѣнени за 3500 гроша.

2) $\frac{7}{16}$ — отъ едно лозе на „Вехто Рахле“ състояща отъ $\frac{3}{4}$ дюлюма оцѣнена за 125 гроша и

3) $\frac{7}{16}$ части отъ единъ лѣсь дюлюма на „Вехто Рахле“ оцѣнена за $221 \frac{3}{4}$ гроша. Тѣзи имущества неа се заложени и ще се продаватъ за удовлетворение дѣлгътъ къмъ Христу Бражковъ изъ Свищовъ въ количество 3896 $\frac{3}{4}$ гроша. Желающитѣ да купятъ тѣзи имущества могатъ да расглѣдватъ формалностите всѣкой денъ отъ 9 часа сутринъ до 4 послѣ обѣдъ въ канцеляричта аи при окр. съдъ.

Руссе 3 мартъ 1881.

Сѫдебенъ приставъ Н. Ненчевъ.

2—(129)—3

Шумнен. околийс. управление.

ЗАПРѢЩЕНИЕ

№ 494.

На основание испълнителниятъ листъ издаденъ отъ Шумнен. миров. съдия, на 21-и ноември 1880 г. подъ № 274, съ това се налага запрѣщение съгласно ст. 431 отъ Вр. Съдеб. Правила върху кѫщата на Самуила Несимова, находяща се въ Еврейската часть подъ № 291 състояща отъ 9 стаи, съ 17 стъкляни призорци; — Ширина 8 метра и 14 дължина; височени едната ѝ половина 3 метра и другата 5; покрита съ керемиди; темелът е камъченъ съ два двора, единийтъ безъ градина 36 метри дължина и 22 ширина, другия 13 метра дължина и 9 метра ширина, противъ 4488 гроша на Хараланъ Гергиевъ отъ г. Шуменъ.

Това имущество до снимание на настоящето запрѣщение съгласно ст. 432 § 1 не подлежи на отчуждение.

Шуменъ, 13 мартъ 1881 г.

Околийс. началникъ: Д. Стояновъ.

2—(162)—3

ЗАПРѢЩЕНИЕ

№ 561.

На основание испълнителния листъ издаденъ отъ Шумнен. миров. съдия на 1-й мартъ т. г. подъ № 862, съ това се налага запрѣщение съгласно ст. 431 отъ Вр. Съдеб. Правила върху тритъ бѫчи вино около 130 ведра Шумнен. и 142 сланина принадлежащи на Георги Николовъ и находящи се въ домът на Иванъ Радушевъ, въ мѣстната Костова часть подъ № 53 противъ 2810 гроша на Боне Бонковъ отъ г. Шуменъ.

Това имущество съгласно ст. 432 до снимание не подлежи на отчуждение.

Шуменъ, 19 мартъ 1881 год.

Околийс. началникъ: Д. Стояновъ.

Секретарь: Д. Т. Пановъ.

2—(175)—3

Видрарски мировий съдия,
ПРИЗОВКА

№ 240.

Видрарски мировий съдия на основание ст. 114 и 115 отъ Врѣм. Съд. Правила призовава турчинътъ Мехмедъ Али Ибраимовъ бившиятъ жителъ отъ село Хубавене Орханийски окрѣгъ, а сега живущи въ г. Драмма, Солонски велаятъ, да се представи въ този съдъ, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ растояние на четири мѣсяцена срокъ отъ денътъ на обнородванието на тъзи първа послѣдня призовка за да отговори на искътъ предявенъ върху му отъ Молла Мехмедъ жителъ отъ г. Орхание за 38 1/2 турски лири съ записъ; отъ и Павелъ Поповъ жителъ отъ село Видраре Орханийски окрѣгъ за 1800 гроша по тафтеръ отъ турска лира 105 гр. Въ случай на неявяване, съдътъ ще постъпи съгласно ст. 115 отъ съдопроиз. на гражд. дѣла за миров. съдии.

Видраре, 18-й мартъ 1881 год.

Мировий съдия: Хр. Сахаровъ.

Секретарь: С. В. Павловъ.

2—(164)—3

Кюстендилски Съдебенъ Приставъ
ПРИЗОВКА ЗА ИСПЪЛНЕНИЕ.

№ 81.

Рѣшенията: I-то на Софийский Апелативенъ Съдъ отъ 6 октомври, 1880 г. и 2-то на Радомир. окр. съдъ отъ 11 декември 1879 год. чрезъ които се осъжда Омеръ чаушъ бивши Радомирски ж. да заплати по първото на Радомир. градски съвѣтъ 13,000 гроша и съдеб. разиски 88 фр. и по 2-то 626 1/2 гр.

и съдеб. разиски 3 фр. и 85 сан. на Лазо Павловъ отъ с. Провалница (Радомирско), понеже се стѫпили въ законна сила и подъзвѣжать на испълнение и защото истецитъ обръщатъ възисканието си върху недвижим. му имотъ състоящъ отъ 58 уврата ниви, 9 1/2 уврата ливади, една воденица съ половина съ 1/2 камъкъ и едно селище 3. уврата въ него малка кулла, находящи се въ околността на село Провалница, то за това съ настоящата, му се напомнюва, че отъ денътъ на обнородванието до два (2) месеца, ако не плати дългътъ си, ще се ошише и продаде казанниятъ имотъ, който отъ днесъ се счита подъ запоръ съгласно ст. 430, 431 и 432 §§ 1-й и 2-й отъ Врѣм. Съд. Правила.

Кюстендилъ, 6 мартъ 1881 г.

Съдебенъ приставъ: П. К. Ивановъ.

1—(168)—3

Плѣвенъ. съдебенъ приставъ.

ПОВѢСТКА

№ 68.

Долоподписанний, на основание испълнителниятъ листъ издаденъ отъ Плѣвн. окрѣж. съдъ на 28 януари 1881 год. подъ № 183 въ полза на Ловчен. жителъ Ангелъ Ивановъ срѣщу бежанецътъ отъ сѫщия градъ Сюрабъ X. Азимъ Беювъ за 2190 1/2 гроша и обръщане възисканието върху недвижимийтъ имотъ на отвѣтникътъ който за сега живѣе задъ граница; призовавамъ Сюрабъ X. Азимъ Беювъ да ми представи помѣнжата сумма въ растояние на два мѣсяци ст. 430 отъ Врѣм. Съдебни Правила отъ денътъ на публикацията на настоящата повѣстка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, въ противенъ случай ще престъпя къмъ описание и продажба на недвижимийтъ ви имотъ състоящъ отъ единъ дюгенъ въ г. Ловичъ поъ кѫщата ви при съсѣди Ханската иза и X. Азимъ Беювътъ синове.

Плѣвенъ, 28 мартъ 1881 год.

Съдебенъ приставъ: П. Серевъ.

1—(191)—2

ПОВѢСТКА.

№ 69.

Долоподписанний, на основание испълнителниятъ листъ издаденъ отъ Плѣвн. окрѣж. съдъ на 12 януари 1881 год. въ полза на Цанко Семковъ отъ Тетевени срѣщу Молла Мехмедъ отъ тур. Лешница за 4500 тр. съдебни разиски 1398 гр. и обръщане възисканието върху недвижимото имущество на отвѣтникътъ който за сега живѣе задъ граница, призовавамъ Молла Мехмедъ да ми представи помѣнжата сумма въ растояние на два мѣсяци ст. 930 отъ Врѣм. Съдебни Правила отъ денътъ на публикацията на настоящата повѣстка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ въ противенъ случай ще престъпя къмъ описание и продажба на недвижимите му имущества находящи се въ околността на селото Помашка Лешница: 1) въ Лешненското помѣстие на Мотовъ отъ нива и граница; 2) въ Басина Ибраимовите рѣтове, нива и ливада, 3) срѣчу Лешница суха могила съ 17 парчета ниви, 5) въ селото Лешница двѣ праzioni мѣста и 6) въ Орѣхово трапъ една нива.

Плѣвенъ, 28 мартъ 1881 год.

Съдебенъ приставъ: П. Серевъ.

1—(192)—2

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 70.

Долоподписанний, обявявамъ, че, следъ два мѣсяца отъ дѣтъ на послѣдната публикация настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще продавемъ съ наддаване въ растояние на 61 день долозаблѣзанното недвижимо имущество собственность на Пенчо X. Василевъ отъ Троянъ за исплатление 2505 гр. и 8 фр. 20 сан. на Пенчо Недѣлковъ съдеб.

и отъ Троянъ съгласно съ испълнителния листъ на закритий Ловчан. окрѣж. съдъ отъ 20 вгустъ 1880 г. подъ № 127.

1) Едно лозие 6 дюлюма въ писоето при съсѣди: Димитръ Пенчевъ Папазовъ, Димитъръ X. Василевъ и Власковци наддаването ще почне отъ 2000 гр.

2) Едно лозие 1 дюлюмъ на Конова-могила при съсѣди: Димитръ Пенчевъ Папазовъ и пътъ, наддаването ще почне отъ 200 гр.

Този имотъ не е заложенъ никому формалноститъ на настоящата продажба се на мира въ канцелярията ми и е достъпна за желающитъ да наддаватъ освѣнъ непресъдственнитъ дни отъ 9 часа до 2 подиръ обѣдъ, възлаганието що стане съгласно 465 ст. отъ Врѣм. Съд. Правила.

Плѣвенъ, 28 мартъ 1881 г.

Съдебенъ приставъ: П. Серевъ.

1—(189)—2

Русенски съдеб. приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 127.

Подписанний съдъ приставъ при Русен. окр. съдъ, Николай Ненчевъ, на основание испълнителниятъ листъ № 410, издаденъ отъ бившиятъ Разградски окр. съдъ на 9 октомври 1880 г. и съгласно ст. 452 и 455 отъ Вр. Съд. Правила, обявявамъ, че следъ 61 день отъ трикратното публикуване на настоящето, ще се изврши чрѣзъ публично наддаване продажбата на недвижимото имущество на Али Ефенди Сарж-Байрактаровъ, жит. Разградски за дългътъ му 22,847 гроша съ съдебните разиски на Хюсейнъ X. Афхазовъ изъ Разградъ.

1). 1/2 частъ отъ двоетажна кѫща, издигната до половина отъ камани, а горниятъ етажъ въ пайантъ намира се въ Разградъ улица Тахиръ Ефенdeva № 16, състои отъ единъ салонъ, четири стаи и къишъ на горниятъ етажъ и мааза подъ тѣхъ, която съставлява долния етажъ, и

2). Едно лозе въ околността на сѫщия градъ на мястото „Хенданъ“ състои отъ двѣ лехи.

Тѣзи имущества не сѫ заложени никому.

Продажбата ще се изврши въ Разградъ и наддаването половинъ кѫща ще се почне отъ 7,500 гроша, а за лозето отъ 300 гроша.

Книгите по продаваемия имотъ сѫ достъпни всѣкиму въ канцелярията ми, освѣнъ въ неприсътственни дни отъ 8 часа сутринь до 4 послѣ обѣдъ.

Русе, 18 ноември 1880 год.

Съдебенъ приставъ Н. Ненчевъ.

3—(195)—3

Свищовско Общ. Град. Управление.
ОБЯВЛЕНИЕ

Свищовското Общинско Градско Управление на основание протоколъ № 18 обявява на господи инженери, които би се завзели съ снемването на Градскиятъ планъ, да се явятъ лично или да се отнесатъ писмено до общинското градско управление за да се споразумѣятъ съ какви условия предприематъ да начертаятъ планътъ на бѫдещий градъ Свищовъ.

Срокътъ на спогаждането се назначава до края на мѣсяцъ априлий.

Свищовъ, 27 мартъ 1881 год.

Кметъ Т. Икономовъ.

Секретарь В. Манчовъ.

1—(184)—1

ИВ. П. ХР. КЖРПОВСКИ.

Адвокатъ.

Извѣстява че съ жилището си се премѣсвѣ метохътъ на Рилски манастиръ № 277, срѣчу дѣвическото училище въ Чиръ махала.

1—(206)—3